724/05

Den 11. maj 2005 blev i sag nr. 65.314:

xxxxx xxxxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved Megasikring over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning.

Selskabet har samlet udbetalt en ménerstatning svarende til en méngrad på 12 %.

Klagerens gør ved sin repræsentant gældende, at méngraden skal forhøjes til minimum 15 %.

Det fremgår af sagen, at klageren den 7/2 2003 kom til skade med sit knæ under en skiferie i Norge. Af oplysningerne fremgår det, at han pådrog sig en korsbåndslæsion samt en læsion af menisken. Skaden blev efterfølgende anmeldt til selskabet den 21/11 2003.

I skrivelse af 10/5 2004 til klageren har selskabet udbetalt ménerstatning a conto svarende til 5 % mén.

Overlæge K.H., der er speciallæge i ortopædkirurgi, har udarbejdet en speciallægeerklæring af 20/5 2004, hvoraf det bl.a. fremgår:

"**OBJEKTIVT**:

…

Venstre knæ:

Bevæges fra 0 til bløddelsanslag. Der er ingen ansamling. Der er voldsom retropatellar skurren, og det udløser stærke smerter. Der er ømhed på mediale ledlinie, men ikke rotationsømhed. Der er ingen ømhed lateralt i knæet. Der er 5 graders valgus løshed sammenlignet med modsidige på strakt knæ, og 10 graders øget valgus løshed på flekteret knæ. Der er tydelig forreste løshed og grad III positiv pivot shift.

RESUMÉ:

Tidligere knærask udsættes for et voldsomt valgus rotationstraume under skiferie i februar 2003. Konservativt behandlet og siden undersøgt på G. Speciallægeklinik, hvor der findes tegn til forreste instabilitet. Er tilbudt operation, men har ikke ønsket dette, vil hellere behandle med optræning.

Tilstanden er stationær fra januar 2004, hvorefter der ikke er sket yderligere.
Er generet af instabilitet, smerter og funktionsbegrænsning
Objektivt findes klart forreste løshed og let valgus løshed, herudover funktionel chondromalaci og tydelig vastus medialis insufficiens og lidt lårsvind.

KONKLUSION:

Klar overensstemmelse mellem opståelsesmåde, klager og objektive fund.
Tilstanden er stationær og bør kunne afgøres på det foreliggende.
Kunne med stor sandsynlighed bedres ved operation, men han synes i øjeblikket ikke interesseret i dette.
På længere sigt er der risiko for arthrose udvikling.
Der er mén i form af smerter, instabilitet og funktionsbegrænsning som følger efter en formodet triade i venstre knæ, idet han i øjeblikket er klart instabil, og kunne også godt have en medial menisk læsion, og herudover funktionel chondromalaci.
Objektivt findes klart forreste løshed, atrofi af vastus medialis og lidt lårsvind og ømhed medialt i knæet."

På baggrund af en speciallægeerklæringen fastsatte selskabet i skrivelse af 3/6 2004 det samlede mén til 10 % og udbetalte yderligere erstatning til klageren.

Klagerens repræsentant henvendte sig til selskabet og gjorde gældende, at ménerstatningen var sat for lavt, idet der bl.a. blev henvist til, at selskabet havde overset meniskskaden.

Efter en fornyet vurdering af sagen fastsatte selskabet méngraden til 12 % og udbetalte ved skrivelse af 28/7 2004 til klageren yderligere erstatning svarende til 2 % mén.

I skrivelse af 4/8 2004 til selskabet har klagerens repræsentant bl.a. anført:

> "Overlæge K.H. gjorde efter undersøgelsen opmærksom på, at méngraden ville være 15 %, idet der ikke kunne herske nogen tvivl om, at der også er følger efter meniskslæsion, som der skal tages hensyn til.
>
> De kan evt. få dette bekræftet ved at rette henvendelse til overlæge K.H.
>
> Ifølge méntabellen … kan jeg se at følger efter læsion af menisk med lette smerter m.v. alene vurderes til 5 % og læsion af korsbånd med svær skuffeløshed m.v. vurderes til 10 %.
>
> Ud fra méntabellen skulle méngraden herefter udgøre, som min klient vil være indforstået med at afslutte sagen med, dog med forbehold for genoptagelse såfremt der senere skulle ske en forværring."

Hertil har selskabet i skrivelse af 18/9 2004 til klagerens repræsentant anført følgende:

> "Sagen har været forelagt vores lægekonsulent og vi fastholder herefter vores tidligere afgørelse på 12 % mén.
>
> Dette skal begrundes med, at der er tale om en skade, der omfatter flere områder, der er fastsat procenter for i méntabellen, sker der ikke automatisk en fuld sammenlægning af de forskellige procenter.
>
> Den samlede ménprocent vil blive fastsat efter et skøn, hvor det samlede funktionsniveau vurderes. Ved multiple skader forstås i denne sammenhæng, at der er i samme sag skal vurderes mere end et varigt mén.

Når der i en sag er flere skader skal der ved vurderingen af det samlede mén tages stilling til, om følgerne af de enkelte skader er uafhængige af hinanden, forstærker hinanden eller har fælles symptomer.

I din klients tilfælde er der tale om skader, hvor der er sammenfald af følgerne og det samlede mén vurderes derfor til at være minde end summen af de enkelte mén i henhold til Arbejdsskadestyrelsens méntabel. I den sammenhæng er det vigtigt at vurdere, hvilke objektive fund og/eller subjektive klager, der medicinsk set vil eller kan overlappe hinanden."

Sagen blev herefter indbragt for nævnet, hvor klageren i klageskrivelsen nærmere har redegjort for sagen, herunder vurderingen af méngraden. Af klageskrivelsen fremgår således:

"Denne vurdering skyldes at læsionen i korsbåndet giver mig én form for gener medens menisklæsionen giver nogle helt andre gener i en anden del af knæet. Korsbåndrupturen gør, at mit knæ er meget 'løst' – eksempelvis får jeg en voldsom smerte, når jeg drejer blot det mindste i knæleddet (pivoterer) og det samme gælder, når jeg går på ujævnt underlag eller på anden vis gør en 'forkert bevægelse'. Meniskskaden giver derimod fastlåsninger af knæet med store vedvarende smerter til følge - eksempelvis kan jeg ikke gå ned i knæ, ej heller kan jeg gå op ned ad trapper uden smerter og det samme gælder, hvis jeg bliver nødt til at flytte hovedvægten til mit højre ben. Kort sagt giver de 2 læsioner hver sin form for gener, smerter eller begrænsninger."

Selskabet har i skrivelse af 2/12 2004 til nævnet fastholdt sin afgørelse.

Det fremgår af sagens akter, at Ace Europe har anerkendt, at skaden er omfattet af klagerens Eurocard Guld Rejseforsikring. Ace Europe har vurderet klagerens méngrad til 12 %.

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker, at uheldstidspunktet er den 7/2 2003, hvorfor det er Arbejdsskadestyrelsens gamle méntabel, som skal lægges til grund for vurderingen af méngraden.

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder, at en méngrad på mere end 12 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

Underskrift bekræftes

Henning Jønsson